

Connie Kruckows tale ved demonstration på Christiansborg Slotsplads Torsdag d. 17. april 2008

Det er fantastisk, at så mange er mødt op i dag.

På strejkens første dag i går, var jeg ude at møde masser af medlemmer. Overalt var der stor vilje og kampgejst.

Jeg ved godt, det er en svær situation. Fornuften siger, vi skal strejke. Følelserne siger, vi skal tage os af patienterne og borgerne. Vi kan godt begge dele. Det er vigtigt at huske, at vi står i en historisk kamp.

Allerførst vil jeg sende en hilsen til de mange kolleger, der er hjemme for at holde nødberedskabet i gang. Det er helt afgørende, at patienterne ved, at nødberedskabet fungerer. I de kommende dage vil endnu flere blive undtaget fra konflikten.

* * *

Mange af jer er stået tidligt op for at være her.

Jeg har også selv været tidligt oppe. I morges var jeg i debat med Bent Hansen, formand for Danske Regioner, om vores strejke. Jeg sagde til ham – for 117. gang – at vi ikke vil finde os i, at vi har et lønefterslæb på 27 procent. Vi vil ikke blive ved med at halte efter de privatansatte.

I stedet kræver vi ligeløn. Helt konkret 15 procent mere i løn over de næste tre år samt en Ligelønskommission.

Arbejdsgiverne mener, vi skal nøjes med 12,8 procent. Vi siger nej – for så får vi ikke ligeløn. Derfor kan vi ikke nøjes med 12,8 procent.

* * *

Strejken handler om vores løn. Men strejken handler også om noget større: Fremtiden for det offentlige sundhedsvæsen.

I dagens sundhedsvæsen er der voldsom mangel på sundhedsprofessionelle. Det går ud over patienter og borgere. Manglen bliver meget større, med mindre vores løn bliver markant bedre.

Det talte ord gælder

I dagens sundhedsvæsen flygter sundhedsprofessionelle over i det private sundhedsvæsen, fordi lønnen er meget bedre. Jeg kan godt forstå, at den enkelte gør det. Men der er en risiko for et sundhedsvæsen på første klasse og et sundhedsvæsen på anden klasse.

Derfor er det afgørende for sundhedsvæsenets fremtid, at vi får ligeløn.

* * *

Sundhedskartellet har et stærkt udgangspunkt for konflikten.

Tillidsrepræsentanterne gør en kæmpe indsats. De har forhandlet nødberedskab og forberedt medlemmerne på konflikt. Nu får de nødberedskabet til at fungere.

Medlemmerne bakker op. Der har allerede været mange spontane aktioner rundt omkring i landet og meget stor synlighed.

Der er stor opbakning i befolkningen – både til vores konflikt og til vores lønkrav.

Men vi må aldrig tage opbakningen for givet. Det er afgørende, at nødberedskabet fungerer, og at vi ikke tager patienterne og borgerne som gidsler.

Statsministeren sagde i forgårs, at regeringen vil holde et vågent øje med nødberedskabet.

Det er dejligt, at han bekymrer sig om sundhedsvæsenet. Min opfordring er, at statsministeren skal holde lige så meget øje med hverdagen i sundhedsvæsenet. For vi kører på pumperne i hverdagen: Mange steder er det daglige fremmøde lavere end nødberedskabet.

* * *

Hvad er vi oppe imod? Vi er oppe imod hård modstand – fra arbejdsgiverne, politikerne og andre fagforeninger.

Arbejdsgiverne siger, vi taler vores fag ned. Det er noget vrøvl! Vi har et fantastisk fag, men lønnen er for dårlig. Vi kan ikke lyve over for de unge.

Arbejdsgiverne siger, vi skal være tilfredse med det, de andre har fået – ”det bedste resultat i 20 år”. Nej! Vi vil have ligeløn. For at hale ind på de privatansatte, skal vi overhale dem.

Ved godt: Arbejdsgiverne har ikke pengene. Det har finansministeren.

Politikerne, siger, at Folketinget ikke skal blande sig i Overenskomstforhandlingerne.

Vrøvl! Det gør de i forvejen: Finansministeren og Folketingets flertal bestemmer allerede i dag, hvor stor den økonomiske ramme er.

Politikerne, siger vi fører Danmark ud på en ny kartoffelkur.

Nej! I efteråret – lige før folketingsvalget – sagde statsministeren: ”Dansk økonomi er sund og solid”. Ikke engang et halvt år efter er Sundhedskartellets lønkrav skyld i kartoffelkur.

Det talte ord gælder

Oven i hatten er der modstand fra formændene for andre fagforeninger: "Det skal saftsuseme ikke kunne betale sig at strejke".

OECD, bankøkonomer og private arbejdsgivere påstår, vi har en god løn. Vrøvl! De sammenligner æbler og pærer og prøver at så tvivl.

Et eksempel: De siger, at en sygeplejerske tjener 30.000 kr. om måneden. Sådan kan man da godt regne... Men så skal de privatansattes fryns, pension osv. også med – og så har vi stadig et kæmpe lønefterslæb. Der vil komme mange angreb. Stå fast og bevar roen!

* * *

Jeg synes: Folketinget og arbejdsgiverne har et ansvar for, at uddannelse skal kunne betale sig. For at gøre det attraktivt for de unge at søge ind på vores uddannelser og for de erfarne at blive i faget. Et ansvar for at fremtidssikre det offentlige sundhedsvæsen ved at skabe ligeløn.

Hvad skal Folketinget og arbejdsgiverne gøre? Kun to ting:

For det første: Lønstigning på 15 procent over de næste tre år.

For det andet: Nedsætte en Ligelønskommission, der kan bane vej for en egentlig ligelønsreform.

Jeg har inviteret alle 179 medlemmer af Folketinget herved i dag, for at få mulighed for at mødes med jer. Desværre er de ikke kommet alle sammen. Derfor sender vi dem et budskab via ballonerne, som flyver forbi politikernes kontor – og finansministerens.

* * *

Journalisterne spørger, hvor længe vi kan blive ved med at strejke? Mit svar er: Så længe det er nødvendigt. Jeg hørte i forgårs, at statsministeren sagde: "Regeringen har ingen som helst planer om politisk indblanding" i vores konflikt. Det er rigtig godt! Jeg håber, han ikke skifter mening.

Der er store krav til os. Vi skal holde kampgejsten oppe. Der skal ikke kun være 5 forkølede, der aktionerer om en uge. Jeg er sikker på, at vi i fællesskab holder fanen højt.

Ligeløn handler i bund og grund om vilje. Vi har viljen. Nu mangler vi kun én ting: Folketinget og arbejdsgiverne skal vise, at de også har viljen til ligeløn.

Fortsat god kamplyst under strejken!